

O tom, jak

1 Mach a Šebestová

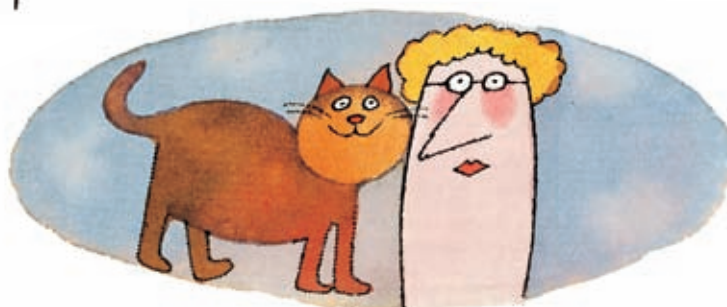
získali utržené sluchátko

Mach a Šebestová byli žáky 3. B, bydleli v jednom činžáku a chodili do školy spolu. V domě bydlela paní Kadrnožková se psem Jonatánem

a paní Cibulková
s kočkou Micinkou,
a když se všichni čtyři
potkali na schodech,
byl z toho pěkný cirkus.

Micinka prskala jako
křeček, Jonatán řádil jako tygr, paní Cibulková pištěla
strachy, paní Kadrnožková křičela, Jonatáne, ticho,
a nájemníci vybíhali z bytů, co se to proboha děje.
A tak se nedivte, že se Šebestová Jonatánovi tu a tam
posmívala:

Haló, haló, haló,
proč je koček málo?
A tak štěkám jako hrom,
ať je koček milion!

Jonatána to zlobilo, ale jinak byl s Machem a Šebestovou kamarád a občas ráno paní Kadrnožkové utekl, aby je do školy doprovodil. Paní Kadrnožková mu tyhle výlety jen tak netrpěla, vyběhla pokaždé za ním a volala, Jonatáne, domů, Jonatáne, domů, jenomže chytit Jonatána nebylo tak lehké, Jonatán byl pes a pes běhá rychleji než nějaká paní Kadrnožková. Ale tak úplně zbytečné to běhání zase nebylo, Mach a Šebestová byli aspoň včas ve škole a paní Kadrnožková se proběhla na čerstvém vzduchu, což je velice zdravé.

